

"Beure gratuïtament l'aigua de la vida"

En l'antiguitat, per consolar i animar a homes i dones amb forts ideals, que en el seu temps van haver d'enfrontar-se a crítiques i persecucions, s'insistia en la convicció d'una victòria sobre totes les potències del mal, amb un final ple i gloriós en el que s'experimentaria l'alliberament de tot patiment, sense llàgrimes, sense mort, ni dol, ni crits, ni sofriment.

"Beure gratuïtament de la font de l'aigua de la vida"

Aquesta perspectiva es renova en el present per a tot aquell que ha començat a viure una recerca sincera d'Amor i servei concrets; per a qui sent cremar dins seu la set de veritat, de justícia i fraternitat. Experimentar la set, estar a la recerca és una característica positiva, un bon començament per al qual necessitem beure de la font de la vida. L'aigua apareix com un oferiment gratuït, natural, de manera que no només s'ofereix a qui espera obtenir un mèrit pels seus esforços, sinó a qualsevol que senti el pes de la pròpia fragilitat i s'abandoni l'amor, amb la seguretat de ser guarit i de trobar així la vida plena, la felicitat.

Preguntem-nos, per tant: de què tenim set? I a quines fonts anem a apagar aquesta set?

"Beure gratuïtament de la font de l'aigua de la vida"

Potser tenim set de ser acceptats, d'ocupar un lloc a la societat, de realitzar els nostres projectes... Aspiracions legítimes que poden empènyer-nos però als pous contaminats de l'egoisme, del tancament en els interessos personals, fins i tot, de l'opressió als més dèbils.

Les poblacions que pateixen l'escassetat de pous d'aigua pura coneixen bé les desastroses conseqüències de la manca d'aquest recurs indispensable per garantir la vida i la salut.

Però, cavant fins al fons dels nostres cors, trobarem una altra set: viure la vida com un do rebut i que cal donar. Recorrem, per tant, a les fonts de saviesa eternes, alliberant-nos d'aquelles runes que potser la cobreixen, i deixem-nos transformar en fonts d'amor generós, acollidor i gratuït per als altres, sense aturar-nos davant les inevitables dificultats del camí.

"Beure gratuïtament de la font de l'aigua de la vida"

Escriu Chiara Lubich: *"Cada moment en què tractem de viure l'Amor és una gota d'aigua viva que bevem. Cada gest d'amor pel nostre proïsme és un glop d'aquesta aigua. Sí, perquè aquesta aigua tan viva i preciosa té això d'especial, que raja del nostre cor cada vegada que l'obrim a l'amor vers els altres. És una font que dona aigua en la mesura que la seva veta profunda serveix per treure la set dels altres, per saciar als altres, amb petits o grans actes d'amor. (...) I si seguim donant, aquesta font de pau i de vida donarà aigua cada vegada més abundant, sense assecar-se mai. I encara pot augmentar-se quan dos o tres s'uneixen per estimar. I llavors ens sentim lliures, plens de llum, i torrents d'aigua viva brollen de dins nostre"* És la possibilitat de beure gratuïtament l'aigua de la vida.